BESCHIKKING VAN HET HOF
VAN 26 SEPTEMBER 1984 [1]

Parti écologiste „Les Verts"
tegen Commissie en Raad van de Europese Gemeenschappen

Zaak 216/83

Samenvatting

Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Handelingen die deel uitmaken van begrotingsprocedure

(EEG-Verdrag, artikel 173; Financieel Reglement van 21 december 1977, artikel 1, lid 1)

Artikel 1, lid 1, van het Financieel Reglement omschrijft de begroting als het besluit waarbij ieder jaar de te verwachten uitgaven en ontvangsten van de Gemeenschappen vooraf worden geraamd en goedgekeurd. De procedure tot goedkeuring van de begroting resulteert slechts in een machtiging om betalingsverplichtingen aan te gaan. Een natuurlijke of rechtspersoon kan dus hoe dan ook niet rechtstreeks worden geraakt door de handelingen die van deze procedure deel uitmaken. Dit zou hoogstens het geval kunnen zijn bij ter uitvoering van de begroting genomen besluiten.

In zaak 216/83,

PARTI ÉCOLOGISTE „LES VERTS", vereniging zonder winstoogmerk,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

en

RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

verweerders,

1 — Procestaal: Frans.

ondersteund door

EUROPEES PARLEMENT,

interveniënt,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van

— het besluit van de Commissie van 20 juni 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het voorontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1984,

— het besluit van de Commissie tot vaststelling en goedkeuring van het voorontwerp van aanvullende algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1983,

— het besluit van de Raad van 22 juli 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het ontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1984,

— het besluit van de Raad van 22 juli 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het ontwerp van aanvullende algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1983,

— en alle daarmee samenhangende besluiten.

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 27 september 1983, heeft de Parti écologiste „Les Verts", vereniging zonder winstoogmerk, krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 juni 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het voorontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1984, het besluit van de Commissie tot vaststelling en goedkeuring van het voorontwerp van aanvullende algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1983, het besluit van de Raad van 22 juli 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het ontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1984, het besluit van de Raad van 22 juli 1983 tot vaststelling en goedkeuring van het ontwerp van aanvullende algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1983, en van alle andere daarmee samenhangende besluiten.

2. Verzoekster komt op tegen voormelde handelingen — die een onderdeel vormen van de procedure tot goedkeuring van de begroting — voor zover zij een begrotingslijn behelzen waarop kredieten worden uitgetrokken voor „de voorbereiding van de volgende Europese verkiezing". Bedoeld is artikel 3708, opgenomen in het voorontwerp en in het ontwerp van algemene begroting voor het begrotingsjaar 1984. Dit artikel maakt deel uit van de afdeling van de begroting betreffende het Europees Parlement, en kwam voor het eerst voor in de begroting voor 1982. Volgens de toelichting bij dit artikel dient dit krediet „ter medefinanciering van de voorbereiding van de voorlichting betreffende de tweede rechtstreekse verkiezing in 1984 overeenkomstig het besluit van het bureau [van het Europees Parlement] van 12 oktober 1982".

3. Ingevolge artikel 18 van het Financieel Reglement van 21 december 1977 (PB L 356 van 1977, blz. 1) is het Parlement bevoegd om de hem toegekende kredieten aan te wenden. Verzoekster vreest, dat het bij de vergoeding van de kosten van deelneming aan de verkiezingscampagne in 1984, die bevoegdheid zal gebruiken om de in het in 1979 gekozen Parlement vertegenwoordigde partijen boven de andere te bevoordelen. Die vrees is ingegeven door een besluit van het bureau van het Europees Parlement van 13 oktober 1982, betreffende de verdeelsleutel van de kredieten van artikel 3708 van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen. Volgens dit besluit zal 7 % van deze kredieten onder de zeven politieke groeperingen worden verdeeld, en van de resterende 93 % tweederde naar rato van het in 1979 behaalde aantal zetels en eenderde naar rato van de in 1984 behaalde stemmen.

4. Bij incidentele memorie, ingediend krachtens artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering, hebben de Commissie en de Raad, alsmede het Parlement als interveniënt, een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen en het Hof verzocht daarop uitspraak te doen zonder op de zaak ten principale in te gaan.

5. De Commissie betoogt in de eerste plaats, dat het voorontwerp van aanvullende algemene begroting voor 1983 geen wijziging brengt in de afdeling betreffende de begroting van het Parlement, en derhalve niet kan worden bestreden. In de tweede plaats is het voorontwerp van algemene begroting voor 1984 een voorbereidende handeling, die niet vatbaar is voor beroep tot nietigverklaring. Volgens de Raad zijn enkel de definitief vastgestelde begroting en de constatering van deze vaststelling door de Voorzitter van het Parlement definitieve handelingen, waartegen dus beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld. Het Parlement tenslotte acht het beroep om tweeërlei reden niet ontvankelijk: in de eerste plaats zijn de bestreden handelingen voorbereidende handelingen, en in de tweede plaats komt ingevolge een overeenkomst tussen de instellingen (PB C 194 van 1982, blz. 1) de beslis-

singsbevoegdheid ter zake van de begroting van het Parlement, bij uitsluiting aan het Parlement zelf toe. Verzoeksters beroep is dus niet gericht tegen degene die in werkelijkheid verantwoordelijk is voor artikel 3708 van de algemene begroting.

6. Volgens verzoekster is het van belang de procedure ter goedkeuring van de algemene begroting te analyseren. Het blijkt dan, dat de besluiten die in elke fase van die procedure worden genomen, tot gevolg hebben dat de instelling die vervolgens een besluit moet nemen, voor het blok wordt gezet. Daarbij komt, dat indien deze instelling niet handelt, de in de vorige fase goedgekeurde handeling de definitieve begroting wordt. Doordat zij dus ofwel het besluit in de volgende fase beïnvloeden, ofwel zelf definitieve rechtsgevolgen voor de toekomst kunnen verkrijgen, kunnen de handelingen van de begrotingsprocedure niet als voorbereidende handelingen worden aangemerkt.

7. Naar luid van artikel 92, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering kan het Hof in iedere stand van het geding ambtshalve middelen van niet-ontvankelijkheid, welke van openbare orde zijn, in behandeling nemen. In het onderhavige geval is kennelijk niet voldaan aan een der in artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag gestelde voorwaarden. Artikel 1, lid 1, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 omschrijft de begroting immers als „het besluit waarbij ieder jaar de te verwachten uitgaven en ontvangsten van de Gemeenschappen vooraf worden geraamd en goedgekeurd". De procedure tot goedkeuring van de begroting resulteert slechts in een machtiging om betalingsverplichtingen aan te gaan. Een natuurlijke of rechtspersoon kan dus hoe dan ook niet rechtstreeks worden geraakt door de handelingen die van deze procedure deel uitmaken. Dit zou hoogstens het geval kunnen zijn bij ter uitvoering van de begroting genomen besluiten.

8. Daar het dossier alle voor de uitspraak noodzakelijke gegevens bevat, lijkt het niet noodzakelijk partijen in hun mondelinge opmerkingen te horen. Mitsdien moet krachtens de artikelen 173 EEG-Verdrag en 92, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering worden vastgesteld, dat het beroep is ingesteld door een rechtspersoon die door de bestreden besluiten niet rechtstreeks wordt geraakt, en dat het uit dien hoofde niet-ontvankelijk is.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, T. Koopmans, K. Bahlmann en Y. Galmot, kamerpresidenten, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling en R. Joliet, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini
griffier: P. Heim

gehoord het rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal,

beschikkende,

1. **Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.**

2. **Verwijst verzoekster in de kosten van het geding.**

Luxemburg, 26 september 1984.

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president

A. J. Mackenzie Stuart